U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **J. D.,** proti žalovaným: **1) Státní pozemkový úřad pro Jihomoravský kraj – pobočka Brno**, se sídlem Kotlářská 53, Brno, **2) Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno venkov**, se sídlem Úzká 6, Brno, o návrhu ze dne 16. 11. 2015, v řízení o kasační stížnosti P. D., proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 11. 2015, č. j. 62 A 200/2015 – 3,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se návrhem ze dne 16. 11. 2015 obrátil na Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“). Jelikož z návrhu nebylo zřejmé, čeho se domáhá, vyzval ho soud v záhlaví specifikovaným usnesením, aby odstranil vady tohoto podání a aby odstranil vady návrhu na vydání předběžného opatření, který podal spolu s návrhem. K tomu mu stanovil lhůtu jednoho týdne. Současně ho upozornil, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, soud návrh v souladu s § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítne, což také následně učinil.

[2] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 12. 2015 brojil syn žalobce, pan P. D. (dále jen „stěžovatel“), jednak proti shora uvedenému usnesení, ale i proti usnesení ze dne 10. 12. 2015, č. j. 62 A 200/2015 – 14, kterým byla žaloba žalobce odmítnuta; řízení o této kasační stížnosti je u kasačního soudu vedeno pod sp. zn. 7 As 332/2015. Žalobce proti rozhodnutím krajského soudu nebrojil sám, jelikož, dle sdělení stěžovatele, dne X zemřel. K oběma usnesením stěžovatel uvedl, že jimi byl krácen na svých právech a považuje je za nesprávná, jelikož nebyly zohledněny dříve předložené důkazy a důkazní listiny o skutkové podstatě dané věci, a to zřejmě účelově. Tvrdí, že se jedná o drastický zásah do vlastnických práv, jelikož žalovaní se neustále snaží o vyvlastnění pozemků ve výlučném vlastnictví. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud obě usnesení zrušil a případně sám ve věci rozhodl. Uvedl, že jelikož nemá právnické

vzdělání, bude nucen požádat o doplnění kasační stížnosti a specifikaci žalobního petitu určenou osobu s právnickým vzděláním.

[3] Vyjádření žalovaných v posuzované věci nebylo vyžádáno, neboť s ohledem na výrok tohoto usnesení se jedná o věc týkající se osobně a výlučně stěžovatele.
[4] Soud, aniž by odstraňoval vady kasační stížnosti postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji pro nepřípustnost.

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je totiž *„kasační stížnost dále nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení."*

[6] V usnesení ze dne 8. 2. 2012, č. j. 1 As 13/2012 - 12, dospěl kasační soud k právnímu závěru, že *„výzva k opravě, resp. k odstranění vad podání, vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřípustná."* Podstatou sporu je tedy to, že stěžovatel fakticky brojí proti výzvě krajského soudu, proti níž kasační stížnost není s ohledem na uvedené přípustná.

[7] První senát v citovaném rozsudku uvedl: *„Není pochyb o tom, že postup soudu, který usnesením vyzývá podatele k odstranění vad podání, představuje rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, www.nssoud.cz). Proti rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení, je však kasační stížnost nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.], neboť soud ani takovýmto usnesením není podle zákona vázán (§ 55 odst. 2 s. ř. s.). Ostatně s touto skutečností byl stěžovatel obeznámen, neboť krajský soud v předmětné výzvě k opravě vady podání stěžovatele správně poučil, že proti předmětnému usnesení není opravný prostředek přípustný. Usnesení, kterým je podatel podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzýván k opravě, resp. k odstranění vad podání, směřuje ke zhojení nedostatků podání tak, aby mohl soud v řízení dále pokračovat a vydat ve věci meritorní rozhodnutí. Není-li výzvě podatelem vyhověno a současně není-li možné pro vytýkané nedostatky v řízení pokračovat, soud podání odmítne. Proti konečnému rozhodnutí ve věci (např. proti usnesení o odmítnutí podání) lze v případě nesouhlasu se závěry krajského soudu brojit kasační stížností, v níž lze nepochybně napadat i nepřiměřenost postupu krajského soudu při vydání výzvy podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a namítat, že původní podání obsahovalo všechny zákonné náležitosti a nebyl dán důvod pro vyzývání podatele k odstranění vad tohoto podání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 22/2010 - 56, www.nssoud.cz). Z uvedených důvodů má Nejvyšší správní soud za to, že kasační přezkum samotné výzvy k odstranění vad podání (§ 37 odst. 5 s. ř. s.) by postrádal jakéhokoliv opodstatnění, neboť touto výzvou soud není vázán a nadto nevyhovění dané výzvě nemusí mít automaticky za následek odmítnutí samotného podání. V případě, že podatel ani přes výzvu soudu nedostatky podání neodstraní, je na soudu, aby uvážil, zda v řízení lze i bez vyžadovaného doplnění či opravy podání dále pokračovat. Odnětí možnosti brojit proti usnesení podle § 37 odst. 5 s. ř. s. kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech nikterak nezkracuje.*

[8] Ani v nyní projednávané věci není důvodu se od uvedeného odchylovat. Výzva k odstranění vad podání vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze

upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřípustná. Soud proto s ohledem na výše uvedené závěry kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[9] K tomuto rozhodnutí dospěl i za situace, kdy kasační stížnost podal syn žalobce. Přestože v tuto chvíli není zřejmé, zda stěžovatel je či není oprávněným stěžovatelem, tedy zda byla kasační stížnost podána osobou k tomu oprávněnou, soud rozhodl. Podání kasační stížnosti neoprávněnou osobou by totiž bylo případně pouze dalším důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti [viz § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Závěr o nepřípustnosti kasační stížnosti proti usnesení, kterým se pouze upravuje vedení řízení, nelze jakkoli zvrátit, proto nebylo pro rozhodnutí soudu podstatné, kdo je stěžovatelem. Kasační stížnost by byla odmítnuta jak vůči osobě oprávněné k podání kasační stížnosti, tak vůči neoprávněné.

[10] K odmítnutí kasační stížnosti soud přistoupil, přestože nebyl zaplacen soudní poplatek a stěžovatel nebyl zastoupen advokátem. Vzhledem k nepřípustnosti kasační stížnosti, by byl jiný postup formalistický, bezúčelný a v rozporu se zásadou procesní ekonomie (k tomu například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008 – 244 či již citovaný rozsudek ve věci sp. zn. 1 As 13/2012). V závěru kasační stížnosti stěžovatel uvedl: *„Protože žalobce nemá právnické vzdělání, bude nucen požádat o doplnění této kasační stížnosti i specifikaci žalobního petitu určenou osobu s právnickým vzděláním.“* Pokud se jedná o žádost o ustanovení zástupce, soud o ní v tomto okamžiku samostatně nerozhodoval. Odstraňování nedostatků podmínek řízení je v případě nepřípustnosti kasační stížnosti nadbytečné (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu